

„Dělají z lidí pitomce!“ Šéfka KSČM nahlédla do vládního deštníku. Toto našla a zhrozila se

24. května 2022 v ČR, Ekonom & Byz, Hlavní, Komentáře, Politika & Lid. práva

AA

ČESKO: „Soupiska různých sociálních dávek a odkazů, které vás odvedou k neskutečnému množství formulářů. Trapnost!“ hodnotí vládní „Deštník proti drahotě“ europoslankyně a předsedkyně KSČM Kateřina Konečná. V souvislosti s tíživou situací řady lidí mluví o „Ihářích listopadu 1989“ i o „porevolučních vládách, které drancovaly státní majetky a podlézaly zahraničním vlastníkům“. Ohledně hrozby hladomoru varuje před dalšími sankcemi místo diplomacie. Vyjádřila se i k situaci na pražském Hlavním nádraží, a to nejen kvůli uprchlíkům.

Německo prý varuje, že světu hrozí největší hladomor od druhé světové války, a to kvůli ruské invazi na Ukrajinu. Paní poslankyně, je podle vás situace v tomto směru až takto vážná a existuje nějaké řešení?

Samozřejmě, že existuje. Jestliže 1 % nejbohatších během covidu zdvojnásobilo své majetky, pak je evidentně problém nikoli v tom, že nedokážeme nasýtit chudé a hladovějící, ale že nedokážeme nasýtit nejbohatší, kteří pořád zjevně nemají dost.

Majetková nerovnost je tak obrovská, že se vytrácí jedna ze základních podmínek demokratického zřízení – sociální mobilita. Dneska je socioekonomický status většinou zděděný po předcích a možnost jej ovlivnit se smrškla na minimum. Tedy lidově řečeno – to, jaký budete mít život, neurčují vaše schopnosti nebo pracovitost, ale to, do jaké rodiny se narodíte.

Navíc když si vezmeme, že Rusko a Ukrajina jsou obilnicí světa a v podstatě jsou zpřetrhány základní potravinové řetězce, může to mít opravdu katastrofální důsledky pro celý svět. Zvláště když západní politici používají stále stejné špatné recepty, a to další a další sankce místo diplomacie, která povede k rychlému vyřešení konfliktu.

„Více než třicet let po revoluci jsme nyní zemi, kde polovina lidí nemá na dovolenou, maso je těžko dostupným luxusem, většina mladé generace si může nechat zdát o vlastním bydlení a samoživitelé jsou odkázáni na pomoc svých rodičů,“ uvedla jste ve svém internetovém pořadu Bez obalu. Kdo za to podle vás může a co s tím dělat?

Za prvé je ta statistika sama o sobě děsivá. Za toto si vlády téměř 33 let po listopadu 1989 mohou skutečně zatleskat. A kdo je za to odpovědný? V první řadě lháři listopadu 1989 a pak všechny porevoluční vlády, které místo toho, aby dělaly něco ve prospěch svých občanů, drancovaly státní majetek a podlézaly zahraničním vlastníkům, kterým nabízely levnou práci našich občanů a propracovanou infrastrukturu, kterou se Československo, respektive Česká republika, mohla pyšnit.

Co dělat? KSČM nabídla jednoznačný plán, jak z toho ven. Máme 11 zcela konkrétních bodů, které občané najdou na webu KSČM a budu o nich hovořit také v dalším dílu svého pořadu už v úterý ráno. Je mezi nimi růst minimální mzdy na 20 tisíc korun, zkrácení pracovní doby, 5 týdnů dovolené pro všechny, založení státní banky a aktivní role státu v ekonomické oblasti nebo bytové politice či třeba bezplatná hromadná doprava. A kde na to vzít? Třeba ze 350 miliard, které z republiky každý rok utíkají do zahraničí.

Na svém facebookovém profilu jste také uvedla, že vláda nemá kromě daňových nástrojů moc možností, jak ovlivnit ceny pohonných hmot. Můžete prosím našim čtenářům vysvětlit, proč to tak podle vás je?

Protože rozprodali naši zemi. V mnoha případech moc lacino. Když nám tady už mnoho nepatří, pak do procesu cenotvorby může stát těžko zasáhnout jinak než skrze daňové nástroje. Ostatně toho skutečně českého už v naší zemi mnoho není.

Cena benzínu a nafty se skládá z ceny prvotní suroviny – ropy, dále ze zpracování v rafinériích, následné distribuce, marže prodejců, spotřební daně a DPH. Když – na rozdíl třeba od Polska nebo Maďarska – ČR nemá vlastní rafinerie, nemůže cenu ovlivňovat jinak než prostřednictvím daní. Ani to bohužel nedělá tak, jak má, aby to přineslo konkrétní prospěch občanům. Přitom z každého litru PHM stát ukrojí až 18 korun. Pořád máme v České republice také platný zákon o cenách, který může ceny regulovat, ale polistopadoví politici jej v podstatě nevyužívají.

Mimochodem, co říkáte na „Deštník proti drahotě“, který vláda připravila?

Ve chvíli, kdy už jste na kost promoklí, je vám deštník k ničemu. A to přesně se vládě stalo s tím deštníkem, který vydávají jako přelomový krok. Ve skutečnosti je to soupiska různých sociálních dávek a odkazů, které vás odvedou k neskutečnému množství formulářů. Aby občan vůbec něco dostal, musí dávat takové množství údajů, že to mnohý radši vzdá, než aby vyplňoval tyto ponižující údaje.

Třeba v záložce pomoci pro OSVČ a malé podnikatele najdete odkazy na Úsporu vody v průmyslu a Podporu fotovoltaických systémů. Geniální pomoc pro topenáře, zedníka nebo provozovatele malého obchodu...

Nevím, jestli si vládní představitelé dělají z lidí legraci, nebo tuto trapnost opravdu myslí vážně. A poslední poznámka – hned v úvodu této deštníkové stránky se chlubí tím, co vláda v souvislosti se zdražováním vydala nebo vydá. Je toho celkem asi za 88 miliard. Víte, co je ovšem legrační? Že 59 miliard z této částky je buď dáno zákonem, nebo schváleno minulou vládou. Takže reálně se bavíme o nějakých 29 miliardách, tedy zisku, kterého téměř dosáhl polostátní ČEZ jen za první čtvrtletí. Když si k tomu připočtu zvýšený výběr DPH, tak reálně pětikoalice občanům nedává nic. ODS, TOP 09, KDU-ČSL, Starostové a Piráti dělají z lidí pitomce.

Dlužníky čeká další takzvané milostivé léto, které jim umožní vyřešit závazky u veřejných institucí. Je to podle vás dobře?

Každá cesta ke zbavení se dluhových pastí je správná. Ovšem ruku v ruce s tím je třeba odstranit příčiny toho, proč lidé do těch dluhových pastí padají. A to jsme u směšného odměňování zaměstnanců, vysokých nákladů na život i nenasytých soukromých exekutorů, proti jejichž vzniku KSČM jako jediná strana vystupovala a protestovala.

Zadlužení domácností, o němž se moc nemluví, už v loňském roce přesáhlo závratné 2 biliony korun. Domácnosti dluží víc, než je celkový dluh České republiky. Takže pozlátka rozvoje, nablýskaných aut a nově postavených domů je pro mnohé občany nyní tikající bomba.

Když to zhodnotíte po několika týdnech, jak ČR zvládá příliv válečných uprchlíků? Co říci například k situaci na Hlavním nádraží v Praze?

Upřímně mi vadí, když jakéhokoli člověka vidím žít či živořit v podmínkách, které panují na Hlavním nádraží. Vzhledem k tomu, že vlakem jezdím poměrně často, tak velmi dobře znám situaci na pražském nádraží či kolem něj. Řady bezdomovců a ztracených existencí se v jeho blízkosti pohybují už roky. Projít ve večerních hodinách parkem před nádražím chce velkou dávku odvahy. Doteď to nikoho moc nezajímalo. Každý člověk má mít šanci na důstojný život. Jestliže ovšem část z těchto lidí má evropské občanství, pak je třeba, aby se vrátily do země EU, jejíž občanství mají. Taková jsou pravidla.

Když odbočíme, co říkáte na rozhodnutí Finska a Švédska vstoupit do NATO?

Jak jsem říkala v minulých rozhovorech, respektuji suverénní rozhodnutí suverénních států. Vnímám například, že sousední Rakousko chce neustále dodržovat striktní neutralitu a myslím, že pro to mají logické důvody. V souvislosti s žádostí o vstup Finska a Švédska ovšem vnímám velmi silné volání toho, aby z jejich států nebylo území jaderných zařízení a vojenských základen. Což mimochodem za souhlasu vládních i opozičních stran hrozí aktuálně v ČR, proto KSČM organizuje petici proti umístění cizích vojsk a jsem moc ráda za pozitivní odezvu i všechny vyplněné petiční archy, které nám občané posílají.

